

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **S. D.**
zastoupený advokátem Mgr. Umarem Switatem,
sídlem Dědinova 2011/19, Praha,
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-31645-3/OAM-2024 ze dne 20. 2. 2024,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. MV-31645-3/OAM-2024 ze dne 20. 2. 2024 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 650 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Umara Switata do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. V souzené věci se soud zabýval následky neúplnosti správního spisu při posouzení další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

I. Řízení před správním orgánem

2. Žalobce podal dne 14. 2. 2024 již čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Podle žalovaného žalobce tuto svoji žádost nijak neodůvodnil. Žalovaný neshledal žádné nové skutečnosti od podání předchozí žalobcovy žádosti, a tudíž řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil. Rovněž dospěl k závěru, že od posouzení předchozí žádosti nedošlo v Alžírsku k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žalobcovy nynější žádosti.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že žádost podal v době, kdy byl zajištěn v Balkové. Žádost předal sociálnímu pracovníkovi, včetně listin v arabském jazyce. V těchto listinách byly uvedeny nové skutečnosti, které v předchozích řízeních o mezinárodní ochraně nesdělil. Žalobce se následně dozvěděl, že sociální pracovník nedopatřením nepředal všechny listiny žalovanému, což však nemohlo být kladeno k jeho tíži. Řízení tak bylo zastaveno předčasně. Žalobce byl dále toho názoru, že Alžírsko není možné považovat za bezpečnou zemi původu. Žalovaný si neopatřil aktuální informace o Alžírsku. Rovněž se žalovaný dostatečně nezabýval jeho konkrétní situací. Žalobci měl být udělen azyl podle § 12 zákona o azylu, případně národní humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Předně odkázal na napadené rozhodnutí a správní spis. Žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, ani nepoukázal na podstatnou změnu okolností svého případu. Rovněž v Alžírsku nedošlo k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žalobcovy žádosti.

Výzva k vyjasnění obsahu spisu

5. Po obdržení správního spisu soud zjistil, že je tvořen souborem nežurnalizovaných volně založených (v části kopií) listin a chybí mu spisový přehled a u některých listin i průkazy či jiné indicie o tom, jak se listiny dostaly do spisu. Zároveň se v něm nachází tři listiny psané arabsky označené čísly 1 až 3, z nichž první je označena razítkem Ministerstva vnitra „Došlo 21. 2. 2024“ bez označení způsobu dojití, počtu listů a příloh. Rovněž se v něm nachází nedatovaný text důvodů žádosti o mezinárodní ochranu na dvou listech, který je patrně překladem jemu předcházejících tří listů psaných arabsky.
6. Jelikož žalobce soudu předložil údajné důvody své žádosti o mezinárodní ochranu v podobě kopie listiny ze dne 14. 2. 2024, která neodpovídala přesně kopii založené ve správním spisu (shodují se tři strany číslované 1 až 3, titulní strana předložená žalobcem ve správním spisu zcela chybí), vyzval Krajský soud v Plzni usnesením č. j. 35 Az 6/2024-31 ze dne 20. 5. 2024 žalobce, aby soudu předložil originál této listiny. Zároveň uložil žalovanému, aby soudu sdělil, kdy byly do spisu založeny tyto nedatované listiny a nedatovaný text patrně překladu těchto listin a jak byly žalovanému doručeny.
7. Oba účastníky soud poučil o tom, že nepředložení požadovaných informací může vést k tomu, že se dostanou do důkazní nouze. Žalovaného soud poučil o tom, že přetrvávající neúplnost správního spisu může vést k potřebě jeho rekonstrukce, popřípadě kasaci naříkaného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostacích vedení správního spisu.
8. Žalobce soudu předložil originál listiny, která odpovídá kopii založené na č. l. 6 a 7 soudního spisu. Žalovaný odkázal na obsah správního spisu a sdělil, že není schopen

žádané informace poskytnout, jelikož momentálně nemá k dispozici správní spis, neboť ten se nachází u soudu.

9. Za tohoto stavu věci soud dospěl k závěru, že snaha o rekonstrukci správního spisu ať již jeho vrácením žalovanému, nebo provedením dokazování v řízení před soudem, by byla nadbytečná a nemohla by nic změnit na výroku rozsudku (srov. níže).

III. Posouzení věci

10. Žaloba je důvodná. Soud dospěl k závěru, že není postaveno na jisto, kdy se do správního spisu dostaly listiny, o nichž žalobce tvrdí, že obsahují důvody jeho aktuální žádosti. Není tak jisté, zda žalovaný nezastavil řízení předčasně, aniž by se řádně zabýval tím, zda žalobce uvedl nové skutečnosti. Napadené rozhodnutí tak soud zrušil pro nepřezkoumatelnost.

Opakovanost žádosti a předmět přezkumu

11. Ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přípustnost, a to, zda uvedl *nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání* důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Neuvede-li žadatel takové důvody (a ty se ani neobjevily), ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS). Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).
12. U další opakované žádosti platí obdobné požadavky. Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, a nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Změna oproti řízení první opakované žádosti spočívá v tom, že rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti nebude zpravidla nutné odůvodňovat natolik důkladně jako v případě první opakované žádosti. Pokud by v obou těchto rozhodnutích byly řešeny stejné otázky, nic nebrání odkazu na relevantní části předchozího rozhodnutí (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3. 10. 2017).
13. Z uvedeného lze dovodit, že v nynějším řízení *není rozhodná otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany*. Žalobce podal svou již čtvrtou žádost o mezinárodní ochranu. Úkolem soudu je pouze přezkoumat, zda žalovaný tuto (další) opakovanou žádost správně vyhodnotil jako nepřípustnou a zda ji místo toho neměl znovu věcně posoudit.
14. Na uvedeném nic nemění ani čl. 46 odst. 3 (tzv. „procedurální“) směrnice 2013/32/EU. Podle tohoto ustanovení mají členské státy povinnost zajistit, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a *ex nunc* posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně *případného* posouzení potřeby mezinárodní ochrany, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně. Povinnost úplného a *ex nunc* posouzení v kontextu

opakované žádosti o mezinárodní ochranu znamená, že pokud by se teprve v řízení před soudem objevily nové skutečnosti, potenciálně relevantní pro udělení mezinárodní ochrany, které žadatel objektivně nemohl uvést dřív, soud má povinnost se těmito skutečnostmi zabývat. Uvedenou povinnost ale nelze vykládat tak, že by krajský soud při přezkumu rozhodnutí o opakované žádosti (slovy směrnice o „následné žádosti“) měl místo žalovaného meritorně posoudit, zda žalobce splňuje či nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Tím by nepřípustně nahrazoval rozhodovací činnost žalovaného (srov. rozsudek KS v Brně č. j. 41 Az 7/2023-25 ze dne 29. 3. 2023).

15. Soud tedy může toliko přezkoumat, zda žalovaný oprávněně považoval další opakovanou žádost žalobce za nepřípustnou.

Okolnosti případu žalobce

16. Žalovaný vycházel z toho, že žalobce svoji žádost nijak neodůvodnil, takže nebyl důvod pro nové, věcné posouzení této žádosti. Oproti tomu žalobce tvrdil, že nové skutečnosti uvedl na listiny, které předal v Balkové sociálnímu pracovníkovi. Tyto listiny se údajně nedopatřením nedostaly k žalovanému. Kopii této listiny ze dne 14. 2. 2024 žalobce zaslal soudu spolu s žádostí o její překlad.
17. Jak soud uvedl výše, předložený správní spis je tvořen souborem nežurnalizovaných volně založených (částečně kopií) listin a chybí mu spisový přehled a u některých listin i průkazy či jiné indicie o tom, jak se listiny dostaly do spisu. Zároveň se v něm nachází tři listiny psané arabsky označené čísly 1 až 3, z nichž první je označena razítkem Ministerstva vnitra „Došlo 21. 2. 2024“ bez označení způsobu dojití, počtu listů a příloh. Rovněž se v něm nachází nedatovaný text důvodů žádosti o mezinárodní ochranu na dvou listech, který je patrně překladem jemu předcházejících tří listů psaných arabsky.
18. Přes výzvu č. j. 35 Az 6/2024-31 se nepodařilo od žalovaného zjistit, jakým způsobem a kdy se tyto listiny dostaly do správního spisu (k požadavku úplnosti správního spisu a povinnosti pokusit se o jeho doplnění srov. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 7/2008-91 ze dne 11. 3. 2008).
19. Je přitom nerozhodné, že se správní spis nachází u soudu. Soud žalovanému sdělil, že co je obsahem správního spisu a *co obsahem správního spisu není*. Žádané informace ze správního spisu nevyplývají. Právě z toho z důvodu se soud obrátil na žalovaného, aby tyto informace soudu sdělil. Pakliže žalovaný potřeboval k řádnému splnění povinnosti podle usnesení č. j. 35 Az 6/2024-31, vrácení správního spisu, mohl o to požádat. To však neučinil.
20. Nelze pominout ani to, že podle stávající praxe žalovaného u opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu jsou soudu často předkládány správní spisy sestávající převážně z kopií listin. Za toho stavu je na žalovaném, aby byl schopen sdělit, jak správního spisy vede a proč, zejména pak v otázkách co odkud zkopíroval a kde se nachází originály, doručenky apod.
21. Výsledná stav je tedy takový, že soudu byl vcelku nepochybně předložen neúplný správní spis, jehož obsah se nepodařilo učinit úplným ani na základě závazné výzvy č. j. 35 Az 6/2024-31 spojené s poučením o možných negativních procesních následcích pro žalovaného. Soud se tedy zabýval tím, zda je možné rozhodnout na základě takto neúplného správního spisu, popřípadě zda bude možné jej doplnit při ústním jednání.

Postup soudu na základě neúplného správního spisu

22. Při porovnání originálu listiny ze dne 14. 2. 2024 a kopie založené ve správním spisu soud zjistil, že vyjma prvotní stránky originálu listiny, která ve správním spisu není založená, jsou listiny stejné. Tři listiny psané arabsky založené ve správním spisu tedy patrně obsahují důvody žádosti žalobce. Tomu nasvědčuje i nedatovaný český text, obsahující patrně předklad těchto listin. První z arabsky psaných listin je označena razítkem „Došlo 21. 2. 2024“, aniž by bylo zřejmé, jakým způsobem tyto listiny došly. Český předklad není označen razítkem vůbec, takže není zřejmé, kdy žalovanému došel (již vůbec není zřejmé, odkud tento předklad vlastně pochází).
23. Z tohoto obsahu správního spisu nelze říci, zda arabsky psané listiny nebyly do správního spisu založeny pracovníkem žalovaného, který měl tyto listin již dříve k dispozici (to by odpovídalo tvrzení žalobce o tom, že důvody sepsal a předal pracovníku ministerstva již 14. 2. 2024).
24. Vedle toho pak není zřejmé, kdy bylo vydáno naříkané rozhodnutí. To je sice datováno dnem 20. 2. 2024, ze správního spisu ovšem neplyne, kdy bylo vypraveno (předáno k doručení) a jak bylo doručováno. To jsou však podstatné informace pro určení, kdy bylo rozhodnutí vydáno ve smyslu § 71 odst. 2 správního řádu. Lze pouze určit den doručení 22. 2. 2024.
25. Za tohoto stavu není postaveno na jisto, jak a kdy žalobce předal žalovanému důvody žádosti o mezinárodní ochranu, a tedy kdy se tyto důvody dostaly do dispozice žalovaného. Zároveň není zřejmé, kdy vlastně bylo vydáno naříkané rozhodnutí. Není tak zřejmé, zda měl žalovaný důvody žádosti žalobce ještě předtím, než řízení o žádosti zastavil. *Z obsahu správního spisu proto nelze vyloučit, že žalovaný zastavil řízení předčasně, aniž by se zabýval tím, zda žalobce uvedl nové skutečnosti. Zda tedy neměl žádost znovu věcně posoudit.*
26. Soud původně zvažoval, že se tuto nejasnost pokusí odstranit doplněním dokazování k tomu, jak a kdy se jednotlivé listiny do správního spisu dostaly. Žalovaný však přes výzvu soudu nesdělil ani základní informace o tom, jak byly relevantní části správního spisu vedeny. Za tohoto stavu nelze určit, z jakých důkazních prostředků by soud měl dokazování doplnit a nelze určit ani, zda je žalovaný s to sám spis rekonstruovat (srov. přiměřeně usnesení VS v Praze č. j. 6 A 401/96-6 ze dne 10. 1. 1997).
27. Za tohoto stavu nejsou splněny podmínky § 77 s. ř. s., neboť soud by musel vést plnohodnotné dokazování nejprve k tomu, co se stalo v samotném řízení o žádosti. Teprve na základě výsledků tohoto dokazování by byl potenciálně schopen zhodnotit, zda se lze zabývat posouzení věci samé.
28. Soud také zvážil, zda výše popsané, výrazné nedostatky ve vedení správního spisu přeci jen nelze hodnotit jako vady, u nichž je nepochybně vyloučeno, že by mohly mít vliv na posouzení věci samé. O tom lze (velmi) teoreticky uvažovat, pokud by žalovaný neměl k dispozici důvody žádosti žalobce, ač je měl mít, ale přesto se co do výroku a důvodů rozhodnutí strefil v tom, že žalobce neuvedl nové důvody.
29. Taková situace nenastala a soud nemá důvod nedostatky postupu žalovaného napravovat v neprospěch žalobce: Z nedatovaného textu (patrně překladu) důvodů žádosti založeného ve správním spisu vyplývá, že se žalobce obával návratu do Alžírsko mj. proto, že patřil k hnutí za osvobození kmenů (Qabael) pod názvem Shromáždění za svobodu kmenů. Z obsahu správního spisu přitom nevyplývá, že by dříve o tomto hnutí mluvil. V předchozích žádostech žalobce tematizoval svou podporu hnutí za autonomii Kabýlie

(MAK). Z ničeho přitom neplyne, že jde o stejná hnutí, a tedy absenci nového důvodu žádosti.

30. S ohledem na rozdělení pravomoci mezi správní orgány a správní soudy není možné, aby správní soud plně odstraňovat vady řízení před správním orgánem. Stejně tak není možné, aby originárně posuzoval základní skutkové a právní otázky, ke kterým se správní orgán svým pochybením vůbec nevyjádřil. Tzn. že soud nebude jako první posuzovat, zda jsou MAK a Qabael stejná hnutí, ani zda žalobce mohl tato tvrzení uplatnit dříve.

IV. Závěr

31. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že naříkané rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v neúplnosti rozhodných částí správního spisu, kterou se ani přes výzvu soudu nepodařilo odstranit.
32. Soud tak napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. a) ve spoj. s § 78 odst. 4 s. ř. s.].
33. V dalším řízení žalovaný zjistí, jak se tři listiny psané arabsky označené čísly 1 až 3, z nichž první je označena razítkem Ministerstva vnitra „Došlo 21. 2. 2024“, dostaly do jeho dispozice a kdy přesně. Pokud se do jeho dispozice, *včetně dispozice kteréhokoliv pracovníka odpovídajícího za vyřizování věcí cizinců zajištěných v zařízení pro zajištění cizinců*, dostaly ještě před vydáním rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 2 správního řádu, posoudí žádost žalobce znovu. Zohlední přitom obsah listin, které žalobce sepsal. Stejně tak bude žalovaný postupovat, pokud se mu s jistotou nepodaří zjistit, kdy se tyto listiny dostaly do jeho dispozice.
34. Pokud žalovaný nepochybně zjistí, že se tři listiny psané arabsky označené čísly 1 až 3, z nichž první je označena razítkem Ministerstva vnitra „Došlo 21. 2. 2024“, dostaly do jeho dispozice až po vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 2 správního řádu, může setrvat na svém dosavadním závěru, že žalobce žádné důvody žádosti neuvedl.
35. Tím není vyloučen jiný postup žalovaného při řešení věci, pokud je odůvodněn změnou skutkových či právních okolností případu.
36. Na okraj toho soud konstatuje, že neshledal důvod pro zastavení řízení o žalobě, jak žalovaný navrhoval. Žalobce byl vyhoštěn, tj. byl donucen orgány ČR vzdálit se z jejich dosahu. Podmínky pro zastavení podle § 33 zákona o azylu již proto nejsou splněny. Není tak třeba se blíže zabývat dílčími judikatorními závěry Nejvyššího správního soudu k jednotlivým skutkovým podstatám tohoto ustanovení (např. kdy toto ustanovení dopadá jen na žadatele ve smyslu legislativní definice).
37. Procesně úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které účelně vynaložil vůči procesně neúspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Ta se skládá z odměny advokáta za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, žaloba). Vedle toho soud přiznal odměnu i za vyjádření ze dne 3. 6. 2024, se kterým byl soudu předložen originál listiny ze dne 14. 2. 2024, který soud od žalobce vyžádal. Nejde o vyjádření ve věci samé, ani nejde o jiný úkon vyjmenovaný v § 11 odst. 1 advokátního tarifu. Zároveň však jde o úkon významný pro postup soudu. Za toho stavu soud opět postupoval podle § 11 odst. 3 advokátního tarifu a přiznal odměnu ve výši jedné poloviny, tj. 1 550 Kč. Výše odměny celkově činí 7 750 Kč. Za jeden úkon právní služby náleží advokátovi paušální náhrada výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkově tedy 900 Kč. Náhrada nákladů řízení

tedy dosahuje celkové výše 8 650 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen nahradit k rukám zástupce žalobce Mgr. Umara Switata do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu].

Plzeň 26. června 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce